

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/45/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417010120
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2018:1417010120.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Grendárovej a prísediacich sudcov JUDr. Alžbety Šporerovej a Mgr. Miroslava Antala, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 7.februára 2018 v Bratislave

rozhodol:

obžalovaný D. J.: nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, trvale bytom Bratislava - Staré mesto

uznáva sa za vinného, že v presne neurčenom čase v roku 2007 v telocvični na ulici L. M. v Bratislave sa dohodol s poškodeným H. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX, Bratislava, prechodne G. S. Č.. XX, Š. na požičaní peňazí za účelom ich použitia v podnikateľskej činnosti obvineného a to na nákup športového oblečenia a športového náradia na bojové športy, pričom poškodený H. H.Č. na základe tejto dohody v období od 05.januára 2009 do 18.januára 2011 vložil na účet obžalovaného vedený v ČSOB, a.s., č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX celkovú sumu vo výške 39 861,38 Euro a prevodom z účtu svojej mamy Z. H., prospech účtu priateľky obžalovaného D. J., H. S. č. ES XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX sumu 10 300,- Euro, pričom obžalovaný v čase dohody vedel, že poskytnuté finančné prostriedky na dohodnutý účel nepoužije, nakoľko v tom období sa nevenoval podnikateľskej činnosti spočívajúcej v nákupe a predaji športového oblečenia a športového náradia a po tom, čo poškodený H. H. začal vyžadovať vrátenie poskytnutej pôžičky, mu obžalovaný v presne neustálenom čase v roku 2010 oznámil, že si po tieto finančné prostriedky musí prísť na ostrov Malorka v Španielsku, pričom poškodený dňa 13.januára 2011 do Španielska skutočne odcestoval a po príchode na Malorku mu obvinený uviedol, že peniaze, ktoré mal vrátiť poškodenému sú uložené na účte, ktorý zablokovala polícia a na odblokovanie týchto peňazí potrebuje sumu 2 700,- Euro, pričom poškodený mu za účelom odblokovania týchto finančných prostriedkov poskytol sumu 2 600,- Euro, po čom obžalovaný tvrdil, že finančné prostriedky sú už odblokované a boli poslané na účet poškodeného, pričom však doposiaľ tieto finančné prostriedky na účet poškodeného neprišli, nakoľko obžalovaný už v čase požiadavky na sumu 2 700,- Euro vedel, že žiadne finančné prostriedky zablokované nemá a že poskytnuté financie použije na iný účel a potom čo poškodený opätovne vyžadoval vrátenie finančných prostriedkov obvinený tvrdil, že tieto boli zablokované daňovým úradom z dôvodu daňového dlhu vo výške 4 750- Euro a tvrdil, že je potrebné urýchlene uhradiť túto daň, nakoľko peňažné prostriedky na účte obvineného môže zablokovať exekútor po čom mu poškodený opätovne zaslal sumu vo výške 4 756,- Euro, čím obžalovaný spôsobil poškodenému H. H. celkovú škodu vo výške 57 517,38 Euro.

T e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že iného uviedol do omylu a spôsobil tým inému značnú škodu

č í m s p á c h a l

zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody sa z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného poriadku súd zrušuje

- výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Košice II, sp. zn. 8 T/59/2010, zo dňa 2. augusta 2010, právoplatný dňa 26. novembra 2011

- výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza, č.k. 3 T/5/2014-254, zo dňa 11. marca 2014, právoplatný dňa 14. marca 2014

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá nahradiť poškodenému H. H., nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, adresa na doručovanie: Š., G. S. Č.. XX škodu vo výške 57 517,38 Euro (päťdesiatšesť tisíc päťstosedemdesiat Euro tridsaťosem centov).

o d ō v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka a zároveň poškodeného H. H., svedkyne Z. H., O. J., prečítal a oboznámil ostatné listinné dôkazy a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovej časti rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby po tom, čo zo strany predsedníčky senátu bol poučený o jeho právach a umožnené mu bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.) - vyhlásil, že je nevinný vo vzťahu k žalovanému skutku.

Súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie počas jednotlivých nariadených hlavných pojednávaní a to:

- výsluchom obžalovaného v prípravnom konaní č. I. 35-37, zo dňa 20. januára 2014, výsluch na hlavnom pojednávaní dňa 15. januára 2018

- výsluch svedka a zároveň poškodeného - H. H. v prípravnom konaní dňa 8. augusta 2011 - č. I. 39-46, zo dňa 19. októbra 2011 - č. I. 47-59, zo dňa 26. augusta 2015 - č. I. 66e-66h, na hlavnom pojednávaní dňa 15. januára 2018

- výsluch svedkov

- svedkyne Z. H. - matky poškodeného - v prípravnom konaní dňa 9. augusta 2011 - č. I. 53-58, zo dňa 28. júla 2014 - č. I. 59-62, na hlavnom pojednávaní dňa 15. januára 2018

- svedka O. J. - otca obžalovaného - v prípravnom konaní dňa 27. septembra 2011 - č. I. 63-64, zo dňa 3. septembra 2015 - č. I. 66, a na hlavnom pojednávaní dňa 31. januára 2018 - kde využil svoje právo a vo veci nevypovedal

- svedka J. S. - spolužiak obžalovaného - v prípravnom konaní dňa 31. januára 2012 - č. I. 65-66,

- listinné dôkazy založené v spise

- vklady v hotovosti, vklady, prevodné príkazy - zo strany poškodeného, matky poškodeného - svedkyne Z. I. H. - č. I. 67, 74-124, 281, 369,

- uznanie dlhu - medzi obžalovaným a poškodeným - zo dňa 2. marca 2010 - priznanie dlhu vo výške 68 000,- Euro - so záväzkom vyplatenia v plnej výške bez protestu do 5. marca 2010

- uznanie dlhu - medzi obžalovaným a poškodeným - zo dňa 29.septembra 2015 - priznanie dlhu vo výške 90 650,- Euro - so záväzkom vrátenia najneskôr do 31.decembra 2021 formou splátkového kalendára č. I. 460

- uznanie dlhu - medzi obžalovaným a poškodeným - zo dňa 31.marca 2017 - priznanie dlhu vo výške 90 650,- Euro - so záväzkom vysporiadania sa záväzku do 31.decembra 2017 - č.l. 530

-e-mailová komunikácia a SMS komunikácia - medzi obžalovaným a poškodeným č.
I. 125-145, 147-231

-správa od Daňového úradu I, so sídlom v Bratislave, zo dňa 14.09.2011 vo vzťahu k obžalovanému - z ktorého bolo preukázané, že tento podal daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2005 dňa 20.februára 2006 a naposledy za rok 2007 dňa 18.marca 2008, dňa 31.marca 2008 podal opravné daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby. Za roky 2006, 2008, 2009 a 2010 daňové priznanie z príjmov fyzickej osoby nepodal - č. I. 257-272,

-z výpisu Obchodného registra zo dňa 9.septembra 2011 k predmetnému menu a
priezvisko - D. J. nezodpovedal žiadny záznam a to ani v historických záznamoch - č. I. 280

-z výpisu zo živnostenského registra zo dňa 3.septembra 2013 vyplynulo, že obžalovaný bol živnostníkom pod obchodným menom D. J. - I. T. B., s miestom podnikania T., F. J. Č.. XX od 28.apríla 2003,

-vo vzťahu k obžalovanému bol vo veci vydaný európsky zatýkací rozkaz Okresným súdom Košice II, ktorý bol i realizovaný. Trest odňatia slobody nariadeným predmetným súdom vykonával v čase od 26.novembra 2011 do 6.augusta 2012,

-zo strany obžalovaného boli predložené listiny - ktoré mali potvrdiť a preukazovať jeho podnikateľskú činnosť - využitie finančných prostriedkov na podnikateľskú činnosť a ich účelovosť využitia v súlade s dohodou s poškodeným. Preukázané však bolo - že predmetné španielske orgány evidovali podlžnosti vo výške 315,- Euro. Podlžnosti boli z dôvodu nevyožiteľnosti odhlásené a premičané. Tiež bolo zistené prostredníctvom Daňového úradu - že nie je evidovaná žiadna činnosť na meno D. J. na základe informačnej databázy odboru živnostenského podnikania. - č. I. 466-500.

-odpis registra trestov, pripojené spisy, evidencia priestupkov - vo vzťahu k obžalovanému.

Súd zistil tento skutkový a právny stav veci:

Pri právnom hodnotení dokazovaním súd dospel k právnomu záveru, že obžalovaný naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činuzločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/Tr.zák.

Obžalovaný sa na škodu cudzieho majetku obohatil tým, že uviedol v danom prípade poškodeného H. H. do omylu a spôsobil mu značnú škodu - 57 517,38 Euro (§ 125 ods. 1 Tr.zák.).

Objektom žalovaného trestného činu je predovšetkým vlastníctvo alebo práva súvisiace s držbou vecí. Objektívna stránka spočíva v konaní páchatel'a, ktorý na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku škodu.

Obohatením sa rozumie neoprávnené rozmnoženie majetku páchatel'a alebo nejakej inej osoby, či už rozšírením majetku, alebo ušetrením nákladov, ktoré by ináč boli z majetku páchatel'a alebo inej osoby vynaložené. Ide tu o neoprávnené obohatenie.

Uvedenie do omylu je konanie, ktorým páchatel' predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci.

Páchatel'om môže byť ktokoľvek, teda osoba, ktorá vyvolala alebo využila omyl inej osoby, prípadne zamlčala podstatnú skutočnosť, pričom v dôsledku dispozície oklamanej osoby došlo ku škode na cudzom majetku a obohatenie páchatel'a.

Zákon vo všeobecnosti z hľadiska objektívnej stránky trestného činu vyžaduje, aby :

- a/ páchatel uviedol niekoho do omylu (podvodné konanie) alebo využil niečí omyl,
- b/ osoba uvedená do omylu alebo konajúca v omyle uskutočnila majetkovú dispozíciu,
- c/ páchatel alebo iná osoba v dôsledku tejto majetkovej dispozície získal prospech a konajúca osoba alebo iná osoba utrpela v dôsledku uskutočnenej majetkovej dispozície majetkovú škodu v kvalifikovanej výške
- d/ získaný prospech a jemu zodpovedajúca utrpená škoda na druhej strane musia byť dôsledkom uvedenia do omylu alebo využitia omylu konajúcej osoby (príčinná súvislosť medzi konaním a škodou).

Ide pritom o kumulatívne vyjadrenie znakov objektívnej stránky trestného činu, t.j., že trestný čin je spáchaný iba vtedy, ak sú súčasne naplnené všetky jeho vyššie uvedené znaky.

Z hľadiska subjektívnej stránky trestného činu zákon vyžaduje, aby všetky znaky objektívnej stránky uvedené vyššie boli pokryté úmyslom páchatela, pričom zákon rozlišuje priamy a nepriamy úmysel. Páchatel koná v priamom úmysle, ak chce spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom a nepriamom úmysle vtedy, ak vie, že svojim konaním môže takéto porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ich spôsobí, je s tým uzročený.

Podvodné konanie páchatela môže spočívať tiež v predstieraní takých skutočností, ktoré nie sú súladné so skutočnosťou, alebo v zatajení skutočného stavu vecí, ak sú tieto okolnosti rozhodné pre konanie poškodeného.

V protiprávnom konaní obžalovaného všetky tieto znaky boli naplnené.

Z výpisov účtu číslo XXXXXXXXX/XXXX vedený v Československej obchodnej banke nepochybne vyplýva, že na tento účet boli poškodeným H. H., jeho matkou - Z. H. ako i osobou H. S. - zaslané finančné prostriedky obžalovanému - čiastka v celkovej výške vo výške 39 861,38 Euro a čiastka 10 300,- Euro (H. S.). Toto bolo v časovom období od 5.januára 2009 do 18.januára 2011. Predmetné finančné prostriedky, ktoré poškodený poskytol obžalovanému mali byť na nákup športového oblečenia a športového náradia na bojové športy - takto to bolo prezentované poškodenému zo strany obžalovaného. Preukázané bolo dokazovaním, že obžalovaný býval v tomto čase v Španielsku - kde takúto činnosť - spojenú s nákupom športového oblečenia a športového náradia na bojové športy však vôbec nevykonával. Na základe živnostenského oprávnenia bolo preukázané, že v tomto žalovanom období bol samostatne zárobková činná osoba - na území Slovenskej republiky. I keď obžalovaný vypovedal, že predmetné peniaze použil na nákup kimona - ktoré boli dovážané zo Švajčiarska, Kanady - doklady o predmetných tvrdeniach nepredložil. Vypovedal, že podnikal na Malorke - kde mal predmetnú živnosť na športovú činnosť, mal tu otvorený športový klub. Evidovaný podľa výpovede obžalovaného mal byť i na daňových úradoch v Španielsku s tým, že dvakrát vo veci podal vyhlásenie že nedosahoval taký zisk - obrat - aby mohol podať daňové priznanie. Na druhej strane vypovedal, že mal exekúcie. Pokiaľ išlo o jeho podnikateľskú činnosť v tejto oblasti vypovedal, že zamestnancov nemal (s výnimkou tohto žalovaného obdobia). Tu súd poukazuje na listinné dôkazy, ktoré boli predložené zo strany Španielska - z ktorých bolo preukázané, ohľadom predmetnej „podnikateľskej činnosti obžalovaného“ (konkrétne daňového španielskeho orgánu a výsledkov právnej pomoci zo Španielska) - že obžalovaný i keď v žalovanom období bol evidovaný ako podnikateľský subjekt - žiadnu podnikateľskú činnosť v skutočnosti nevykonával. Naviac ani počas dokazovania, ktoré sa vykonávalo niekoľko rokov - obžalovaný nepredložil žiadne doklady - účtovné doklady, ktoré by preukazovali jeho podnikateľskú činnosť, o ktorej vypovedal - pretože každý podnikateľský subjekt v prípade, že vykonáva podnikateľskú činnosť má listinné doklady si uchovávať.

Ohľadom finančných prostriedkov, ktoré obžalovaný takýmto spôsobom dostával prostredníctvom poškodeného (a to nielen zasielanie na účet obžalovaného) - po tom, čo už zrejme poškodený začal niečo tušiť - pretože už vyžadoval od obžalovaného vrátenie finančných prostriedkov - mu obžalovaný v roku 2010 - oznámil, že pre predmetné finančné prostriedky si musí prísť do Španielska. Poškodený skutočne tak aj urobil - do Španielska odcestoval dňa 13.januára 2011. Tu obžalovaný opätovne zneužil dôveru poškodeného, ktorému predstieral, že síce finančné prostriedky má na účte - ktoré mu chcel vrátiť, ale predmetné finančné prostriedky sa musia odblokovať, pretože mu ich údajne mala zablokovať polícia. Na to, aby bolo odblokovanie požadoval od poškodeného čiastku 2 700,- Euro - ktorú mu skutočne poškodený za účelom odblokovania týchto finančných prostriedkov aj poskytol, ale vo výške

2 600,-- Euro. Poškodený však peniaze od obžalovaného nemal na svojom účte. Tým, že obžalovaný si takýmto spôsobom zabezpečil od poškodeného ďalšiu finančnú čiastku - t.j. 2 700,- Euro - túto použil na svoj účel, vedel, že obžalovaného opäť uviedol do omylu, pretože žiadne finančné prostriedky na zablokovanom účte nemal. Jeho úmyslom bolo získanie predmetnej finančnej čiastky na použitie vlastného účelu. Následne keď poškodený opätovne naliehal na obžalovaného, aby mu finančné prostriedky vrátil - už obžalovaný použil „trik“ - že tentoraz mal peniaze zablokované daňovým úradom a to z dôvodu daňového dlhu - malo ísť v danom prípade o čiastku 4 750,- Euro. Opätovne tvrdil poškodenému, že predmetnú daň potrebuje zaplatiť a keď mu poškodený zašle na účet predmetnú čiastku - obdrží od neho už finančné prostriedky. Opätovne mu poškodený poslal na účet požadovanú čiastku a to vo výške 4 756,-- Euro a obžalovaný opätovne predmetné peniaze použil na vlastný účel - bez toho, aby uhradil dlh voči predmetnému poškodenému.

Je potrebné uviesť, že zo strany poškodeného išlo vo vzťahu k obžalovanému o značnú „naivitu“ - ale táto naivita pramenila asi z toho, že u poškodeného mal obžalovaný dôveru, ktorú však tento zneužil. Táto okolnosť preto nemôže byť v neprospech poškodeného.

Týmto protiprávnym konaním spôsobil poškodenému škodu značnú (§ 125 ods. 1 Tr.zák). Jeho protiprávne konanie súd vyhodnotil v súlade s § 15 písm. a/ Tr.zák. Obžalovaný konal ako trestne zodpovedný subjekt.

Na rozdiel od obžalovaného súd nezdieľal - že v danom prípade malo ísť pôžičku v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka (§ 657 OZ).

Podvodné konanie obžalovaného bolo prostriedkom k tomu, aby na škodu cudzieho

majetku - konkrétne finančných prostriedkov získaných od poškodeného seba obohatil. Omyl (nevedomosť) bola na strane poškodeného. Tento dôveroval obžalovanému, že finančné prostriedky - ktoré od neho dostával budú použité na účel, ktorý mu obžalovaný uvádzal.

Z jeho strany (obžalovaného) takéto podvodné konanie trvalo dosť dlhý čas - ako bolo preukázané z vkladov finančných prostriedkov od poškodeného toto trvalo najmenej od obdobia 5.január 2009 do 18.januára 2011. Obžalovaný pred odchodom do Španielska totiž bol živnostníkom na území SR a to ako vyplynulo z výpisu zo živnostenského registra - obchodné meno: D. J. - I. T. B., (č. I. 332).

Zo správy od Daňového úradu Bratislava bolo preukázané, že tento naposledy daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby podal za rok 2007 s hospodárskym výsledkom 0,00 Sk. Ku dňu 14.september 2011 za roky 2006, 2008, 2009 a 2010 daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby nepodal.

V Španielsku ako bolo preukázané nevykonával podnikateľskú činnosť, ktorá by mu prinášala zisky a pravidelný zdroj finančných príjmov.

Podľa údajov Konsolidovanej databázy z I. D. J., vykonával podnikateľskú činnosť „Školy a služby v oblasti športového zdokonaľovania“ . Činnosť bola ohlásená dňa 1.júna 2006 a zrušená dňa 30.júna 2011.

Naviac bolo preukázané, že obžalovaný na základe údajov BDC mal obžalovaný podlžnosti, ktoré boli odhlásené z dôvodu nevykonalosti dlhu a boli premičané - celková suma bola vo výške 315,- Euro (dátumy zrušenia - 135,-- Euro - 16.06.2014, 135,-- Euro - 29.12.2014, 45,-- Euro - 12.05.2015)

Daň z príjmov fyzických osôb (za zdaňovacie obdobia 2006 až 2011) - nebolo evidované podanie daňového priznania za toto uvedené zdaňovacie obdobie. Daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia 2006 až 2011 - nebolo evidované podanie daňového priznania za uvedené zdaňovacie obdobia. I keď bola podnikateľská činnosť obžalovaného zrušená dňa 30.júna 2011 - vyplývala mu povinnosť podať daňové priznanie z príjmu fyzických osôb a z dane z pridanej hodnoty, ako aj príslušný štvrtročný prenos daňovej povinnosti v súvislosti s uvedenými daňami. Lehota na prenos daňovej povinnosti DPFO za zdaňovacie obdobie 2011 - bez ohľadu na výsledok, bola od 3.mája do 2.júla 2012 - oba dni vrátane. Ročné zúčtovanie dane z pridanej hodnoty sa musí podať v lehote 30-tich kalendárnych dní v mesiaci január nasledujúceho roku, na ktorý sa vzťahuje daňové priznanie, s výhradou znenia odseku 4 článku 4 tohto nariadenia“.

Po preverení databázy BDC bolo zistené, že neexistoval záznam o podaní daňového priznania k tejto dani za žiadny z požadovaných účtovných rokov - t. j. za roky 2008 až 2012.

Tiež bolo preukázané prostredníctvom Mestského úradu Palma (Španielsko) - že podľa informačných údajov z odboru živnostenského podnikania nie je evidovaná žiadna činnosť na meno D. J., J. O. N... Od podvodu treba odlišovať neschopnosť dodržať zmluvný záväzok.

Pre naplnenie subjektívnej stránky trestného činu sa vyžaduje, aby bolo preukázané, že páchatel' v čase, keď zmluvný záväzok uzatváral, konal v úmysle, že záväzok v dohodnutej dobe nesplní alebo ho nebude môcť splniť a že veriteľa uvádza do omylu, aby sa obohatil na jeho škodu.

Toto v predmetnej veci bolo jednoznačne aj preukázané. Ako už súd vyššie rozviedol - obžalovaný nepodnikal aj reálne ani na území Slovenskej republiky a ani na území Španielska.

Súd poukazuje na rozhodnutie R 54/1967 - primerane - skutočnosť, že dlžník nesplnil svoj záväzok vrátiť peniaze v dohodnutej lehote, hoci tak mohol urobiť, ešte nedokazuje, že uviedol

veriteľa do omylu, aby ku škode jeho majetku obohatil sa.

Pre naplnenie zákonných znakov subjektívnej stránky trestného činu podvodu - sa vyžaduje, aby bolo preukázané, že páchatel' už v čase pôžičky konal v úmysle vypožičané peniaze vôbec nevrátiť alebo ich nevrátiť v dohodnutej lehote, alebo aspoň konal s vedomím,

že peniaze stanovenej lehote nebude môcť vrátiť a že tým uvádza veriteľa do omylu, aby sa ku škode jeho majetku obohatil.

R 38/2001 R ČR - ak až po uzatvorení zmluvy o pôžičke vznikli prekážky, ktoré bránia dlžníkovi splniť záväzok z pôžičky, a ktorú nemohol v dobe uzatvorenia zmluvy o pôžičke ani predvídať, keby inak by bol schopný záväzok splniť, alebo ak by bol síce schopný peniaze vrátiť v dohodnutej lehote, ale z rôznych dôvodov vrátenie peňazí odkladal alebo dodatočne poňal úmysel peniaze vôbec nevrátiť otom jeho konanie nemožno považovať za trestný čin podvodu (R 54-I/1967, R 15/1969 a R 57 - III/1978).

R 32/2004 -II -ak dôjde podvodným vylákaním peňazí od poškodeného už k dokonaniu trestného činu podvodu - potom je spôsobenou škodou celá táto peňažná čiastka, bez ohľadu na to, či páchatel' neskôr poškodenému vylákané peniaze (alebo ich časť) vráti. Vrátenie peňazí je treba považovať len za náhradu spôsobenej škody alebo jej časti, čo môže mať vyznam pri rozhodovaní a náhrade škody.

Obžalovaný tak nemal v čase keď peniaze mal od obžalovaného ich ako vrátiť, pretože nedisponoval inými finančnými prostriedkami okrem tých, ktoré mu zasielal poškodený. Preukázané súd mal, že naopak obžalovaný vedome poškodeného uvádzal do omylu - teda ho klamal - podnikateľskej činnosti sa žiadnej nevenoval, nemal preukázateľne iné finančné prostriedky (okrem tých, ktoré mu posielal na účet obžalovaný a jeho rodinní príslušníci v mene poškodeného), nemal zablockované účty políciou a ani daňovým úradom - kde mal mať finančné prostriedky pre poškodeného. I keď obžalovaný mal zablockované účty - ale tieto zablockované boli z dôvodu exekúcií a dlhov samotného obžalovaného.

Preukázanie takto zisteného skutkového stavu veci a okolností, ktoré predchádzali spáchaniu tohto trestného činu, i jeho konkrétne následné spáchanie boli teda na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi. Na základe vykonania a zhodnotenia týchto dôkazov týkajúcich sa skutkového zistenia predmetného trestného činu dospel súd k záveru, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný a to tak ako je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V tomto ustanovení sú taxatívne vymedzené všetky konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Spôsob spáchania žalovaného trestného činu bol závažný. Tým, že poškodeného uviedol do omylu, ktorý mu dôveroval (a tento na jeho účet) poslal predmetné finančné prostriedky - mal záujem získať finančné prostriedky vo svoj prospech. Poškodeného mal záujem uviesť do omylu a seba obohatiť. Motívom a zrejme i pohnútkou bolo získanie finančných prostriedkov takýmto bezprácnym spôsobom.

Z odpisu registra trestov pred spáchaním žalovaného skutku boli preukázané odsúdenia - ale v týchto prípadoch (ako bolo preukázané z predmetného odpisu registra trestov) sa v každom prípade na jeho osobu hľadelo, akoby nebol odsúdený.

I keď súd má zato - že ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený, a okrem predchádzajúceho odsúdenia s takými účinkami (účinkami jeho zahladenia) nemalo by na základe iných okolností konštatovať, že páchatel' nevedel pred spáchaním trestného činu, za ktorý sa uladá trest, riadny život,

a na poľahčujúcu okolnosť by sa prizerať s aplikáciou podľa § 36 písm. j/ Tr.zák. - vychádzajúc však z rozhodovacej praxe odvolacieho súdu - súd konštatuje, že „právna fikcia, že sa na páchatel'a hľadá ako keby nebol odsúdený, na jednej strane znamená právny zánik skutočnosti odsúdenia, na druhej strane to však neznamená zánik skutočnosti, že dotknutá osoba spáchala trestný čin. V prípade, že dotknutá osoba spáchala iný čin, ohľadom ktorého sa na túto osobu už hľadá, akoby nebola odsúdená, nie je možné síce na jednej strane ohľadom tohto odsúdenia uplatniť priťažujúcu okolnosť, že už bola osoba za trestný čin odsúdená, avšak na druhej strane nie je možné ani uplatniť poľahčujúcu okolnosť, že osoba viedla pred spáchaním trestného činu riadny život (rozsudok Krajského súdu Bratislava, sp.zn. 3 To/113/2017, zo dňa 5.decembra 2017). Súd v danom prípade neaplikoval preto vo vzťahu k obžalovanému žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa ustanovenia § 36 Tr.zák. a ani priťažujúcu okolnosť podľa ustanovenia § 37 Tr. zák.

Vo vzťahu k obžalovanému bolo potrebné ukladať súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Tr.zák. (obžalovaný bol súdený za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bolo v inej veci prvostupňovým súdom vyhlásené odsudzujúce rozhodnutie za iný trestný čin) a to spôsobom ustanoveným v § 41 ods. 2 Tr.zák. (obžalovaný spáchal viacerými skutkami viac úmyselných trestných činov, z ktorých jeden je zločinom), teda zvýšením hornej hranice trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu najprísnejšieho trestného (zločin podľa § 221 ods. 3 písm. a/ Tr.zák.) o jednu tretinu, takže obžalovanému bol ukladaný trest odňatia slobody vo výmere tri roky trinásť rokov a štyri mesiace. Súhrnný trest pritom podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Súd ukladal súhrnný trest odňatia slobody za aplikácie ustanovenia § 42 ods. 2 Tr.zák. - t.j., že zrušil výroky o treste trestného rozkazu Okresného súdu Košice II, sp.zn. 8T/59/2010, zo dňa 2.augusta 2010, právoplatný dňa 26.novembra 2011 a výrok o treste Okresného súdu Prievidza, č.k. 3T/5/2014-254, zo dňa 11.marca 2014, právoplatný dňa 14.marca 2014 - ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku korekci došlo zrušením stratili podklad.

Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní tri roky - teda na dolnej hranice trestnej sadzby najprísnejšieho z posudzovaných trestných činov, a to i s poukazom - na podstatnú skutočnosť - že od spáchania predmetného skutku uplynul dlhší čas - skutok bol dokonaný v roku 2011 - t. j. pred temer siedmymi rokmi. Na druhej strane práve okolnosť spáchania skutku - pred siedmymi rokmi mala za to, že trest bol uložený - ako nepodmienečný so zaradením do výkonu trestu so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia - z dôvodu, že obžalovaný poškodenému neuhradil predmetnú škodu a to i napriek tomu, že sa viackrát k tejto okolnosti zaviazal. I samotný súd z predmetného dôvodu odročoval hlavné pojednávanie a mal za to, že predmetný dlh uhradí - tak ako to uvádzal vo svojich uznaníach dlhu. Z uvedeného tak vyplýva, že predmetné uznania dlhu - zostali len v prázdnej písomnej podobe bez jej realizácie.

Zo strany obžalovaného išlo o premyslené konanie s cieľom svojho vlastného prospechu na úkor poškodeného. Takto získané prostriedky použil na vlastné účely. V žalovanom období nemal verifikovaný finančný príjem.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Spôsob spáchania činu, jeho následok, závažnosť konania je vysoko nebezpečný. Obžalovaný zneužil poškodeného vo svoj vlastný prospech. Získal tak od neho na základe svojho podvodného konania - finančné prostriedky vo výške 57 517,38 Euro tieto peniaze vylákal od poškodeného podvodným spôsobom.

V danom prípade súd ako štátny orgán je povinný chrániť záujmy spoločnosti, jednotlivca a vykonať najmä generálnu prevenciu pre ostatných členov spoločnosti. Vysoký stupeň protiprávnosti spočíva v jeho závažnosti škodných následkov, ktoré konaním by spôsobili. Uvedený trest odňatia slobody by mal obžalovanému zabrániť v páchaní trestnej činnosti.

V súlade s vyššie citovaným ustanovením výmera uloženého trestu u obžalovaného splní nielen preventívny účel trestu, ale najmä represívny účel a zabezpečí izoláciu obžalovaného pred spoločnosťou a obžalovanému zabráni v páchaní trestnej činnosti. Tento druh trestu a taká výmera podľa názoru súdu zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní

ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom zároveň vyjadrí morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr. zák.).

V neposlednom rade je potrebné konštatovať, že ide o vysoko rozvinutú a vo vzťahu k obžalovanému sofistikovanú trestnú činnosť a i z tohto dôvodu, dospel súd k záveru, že na splnenie predovšetkým ochrannej funkcie trestu je nevyhnutné ukladať (generálna prevencia) ukladať tresty v prípade uznania viny.

Predmetný uložený trest splní svoju ochrannú i výchovnú funkciu, ako má to na mysli Trestný zákon.

Obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia - podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. - z dôvodu, že obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch predšpáchaním posudzovanej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Poškodenému H. H. je obžalovaný povinný nahradiť podľa ustanovenia § 287 ods. 1 Tr.por. škodu vo výške 57 517,38 Euro (k tejto priznanej výške - súd uvádza - že vychádzal tak z jednotlivých listinných dokladov - finančné prostriedky, ktoré posielal poškodený, v menej poškodeného jeho matka Z. H., ako i H. S. na účet obžalovaného - viď spisový materiál - k spôsobeniu predmetnej škody zo strany obžalovaného došlo úmyselným protiprávnym konaním. Spôsobenie škody v predmetnej výške bolo preukázané - a medzi konaním obžalovaného a spôsobenou škodou bola príčinná súvislosť. Poškodený si škodu uplatniť riadne a včas - t.j. čo do dôvodu a výšky a do skončenia vyšetrovania (výsluch poškodeného v prípravnom konaní) - na hlavnom pojednávaní zotrval na svojom nároku na náhradu škody. Výška škody, ktorá bola priznaná

v tomto konaní vychádzala z listinných dôkazov založených v spisovom materiáli (t.j. jednotlivé doklady - vklady s predmetnými finančnými čiastkami, ktoré boli zasielané obžalovanému.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu.